

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 232

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 2. septembris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 772/2010 (2010. gada 1. septembris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 555/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju attiecībā uz atbalsta programmām, tirdzniecību ar trešām valstīm, ražošanas potenciālu un kontroli vīna nozarē 1

Komisijas Regula (ES) Nr. 773/2010 (2010. gada 1. septembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 4

LĒMUMI

2010/475/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2010. gada 30. augusts), ar kuru saistībā ar papildu piešķirumiem Čehijai, Polijai un Slovēnijai groza Lēmumu 2006/594/EK, ar ko nosaka saistību apropriētumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz konverģences mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5817). 6

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2010/476/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 30. augusts), ar kuru attiecībā uz Čehiju un Slovākiju groza Lēmumu 2006/593/EK, ar ko nosaka saistību apropriējumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam** (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5818)..... 11

2010/477/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 1. septembris) par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem** (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5956) ⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 772/2010

(2010. gada 1. septembris),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 555/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju attiecībā uz atbalsta programmām, tirdzniecību ar trešām valstīm, ražošanas potenciālu un kontroli vīna nozarē

EIROPAS KOMISIJA,

pienākums noteikt kārtību atbalsta iespējamai atjaunošanai, kā arī atbalstīto pasākumu iepriekšējai novērtēšanai.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 103.za pantu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2008. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 555/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju attiecībā uz atbalsta programmām, tirdzniecību ar trešām valstīm, ražošanas potenciālu un kontroli vīna nozarē ⁽²⁾, 4. panta pirmās daļas d) punktā paredzēts, ka atbalsts veicināšanai un informācijas sniegšanai par trešo valstu tirgiem ilgst ne vairāk kā trīs gadus konkrētajam saņēmējam konkrētā trešā valstī.

(2) Ņemot vērā šo atbalsta pasākumu īstenošanas laikā gūto pieredzi, ir jāparedz to atjaunošana laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus, ievērojot veicināšanas un informācijas darbību specifisku trešās valstīs, kurām, piemēram, vajadzīgs ilgāks laikposms administratīvo formalitāšu nokārtošanai dalībvalsts un trešās valsts līmenī.

(3) Regulas (EK) Nr. 555/2008 5. panta 1. punktā paredzēts, ka dalībvalstis nosaka pieteikuma iesniegšanas kārtību, jo īpaši paredzot sīkākus noteikumus visu atbalstīto pasākumu novērtēšanai. Ir jāparedz arī, ka dalībvalstīm ir

(4) Regulas (EK) Nr. 555/2008 9. panta 1. punktā aprakstīta vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas finanšu vadība, tomēr nenosakot konkrētus noteikumus saistībā ar pasākumu kontroli. Atsevišķos gadījumos vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas pasākumus var pakļaut vairākkārtējam pārbaudēm uz vietas, kas nenozīmē ar tām saistīto administratīvo un finanšu izmaksu uzlabošanu.

(5) Regulas (EK) Nr. 555/2008 81. pantā izklāstīti noteikumi saistībā tikai ar ražošanas potenciāla kontroli. Lai gan vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas pasākumi ir cieši saistīti ar ražošanas potenciāla ietekmēšanas pasākumiem, pašlaik tie ir izslēgti no šā panta piemērošanas jomas. Lai vienkāršotu kontroles sistēmu, ir jānosaka noteikumi par vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas pasākumu pārbaudi, kas būtu līdzīgi pašreizējiem noteikumiem par ražošanas potenciāla ietekmēšanas pasākumu pārbaudi.

(6) Lai vienkāršotu vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas pasākumu pārbaudi, ir jānosaka noteikumi, kas papildus kartogrāfijas instrumentiem atļautu izmantot līdzīgus instrumentus, kas ļauj veikt zemesgabala identifikāciju, mērīšanu un lokalizāciju.

(7) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 555/2008.

(8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 170, 30.6.2008., 1. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 555/2008 groza šādi.

1. Regulas 4. panta pirmās daļas d) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“d) atbalsts veicināšanas un informācijas pasākumiem ilgst ne vairāk kā trīs gadus konkrētajam saņēmējam konkrētā trešā valstī; tomēr vajadzības gadījumā to var atjaunot vienu reizi par laikposmu, kas ilgst ne vairāk kā divus gadus;”.

2. Regulas 5. panta 1. punktu groza šādi:

a) ievadteikumu aizstāj ar šādu ievadteikumu:

“Dalībvalstis nosaka pieteikuma iesniegšanas kārtību un kārtību iespējamai atjaunošanai, kā minēts 4. panta pirmās daļas d) punktā, jo īpaši paredzot sīkākus noteikumus par šādiem punktiem;”.

b) e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) visu konkrēto atbalstīto pasākumu novērtēšana. Atjaunošanas gadījumā saskaņā ar 4. panta pirmās daļas d) punktu atbalstīto darbību rezultāti ir papildus jānovērtē pirms atjaunošanas.”.

3. Regulas 9. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Atbalsts izmaksājams, tiklīdz ir zināms, ka ir pabeigts viens pasākums vai visu pasākumu kopums, uz kuru attiecas atbalsta pieteikums, saskaņā ar dalībvalsts izvēli pasākuma pārvaldībai, un veikta pārbaude uz vietas saskaņā ar šīs Regulas 81. pantu.”.

4. Regulas 81. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“81. pants

Kontrole, kas attiecas uz ražošanas potenciālu un vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas darbībām

1. Lai pārbaudītu atbilstību Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas III nodaļas IVa iedaļas noteikumiem par ražošanas potenciālu, ieskaitot atbilstību jaunas stādīšanas aizliegumam, kas noteikts minētās regulas 85.g panta 1. punktā, kā arī noteikumu ievērošanu, kas paredzēti minētās regulas 103.q pantā, saistībā ar vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas pasākumiem, dalībvalstis izmanto vīna dārzu reģistru.

2. Piešķirot atkārtotās stādīšanas tiesības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.i pantā, platības sistēmiski pārbauda pirms un pēc izaršanas. Pārbauda zemesgabalus, par kuriem plāno piešķirt atkārtotās stādīšanas tiesības.

Kontrolē pirms izaršanas ietver attiecīgā vīna dārza eksistences pārbaudi.

Šo kontroli īsteno, veicot pārbaudes uz vietas. Tomēr, ja dalībvalsts rīcībā ir ticams atjaunināts datorizēts vīna dārzu reģistrs, var veikt administratīvu kontroli, un pienākumu veikt pārbaudi uz vietas pirms izaršanas var ierobežot līdz 5 % pieteikumu (katru gadu), lai apstiprinātu administratīvās kontroles sistēmas ticamību. Ja pārbaudēs uz vietas kādā reģionā vai reģiona daļā atklāj būtiskus pārkāpumus vai neatbilstības, kompetentā iestāde attiecīgi palielina uz vietas veikto pārbaudžu skaitu attiecīgajā gadā un nākamajā gadā.

3. Platības, par kurām saņem izaršanas piemaksu, sistemātiski pārbauda pirms un pēc izaršanas. Pārbauda zemes gabalus, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi.

Veicot kontroli pirms izaršanas, pārbauda attiecīgā vīna dārza eksistenci, apstādīto platību, kas noteikta saskaņā ar 75. pantu, un to, vai attiecīgā platība ir pareizi kopta.

Šo kontroli īsteno, veicot pārbaudes uz vietas. Tomēr, ja dalībvalsts rīcībā ir kartogrāfijas instruments, kas saskaņā ar 75. pantu ļauj izmērīt zemes gabalu datorizētajā vīna dārzu reģistrā, un ticama atjaunināta informācija par to, ka gabals tiek pareizi kopts, var veikt administratīvu kontroli, un pienākumu veikt pārbaudi uz vietas pirms izaršanas var ierobežot līdz 5 % pieteikumu, lai apstiprinātu administratīvās kontroles sistēmas ticamību. Ja pārbaudēs uz vietas kādā reģionā vai reģiona daļā atklāj būtiskus pārkāpumus vai neatbilstības, kompetentā iestāde attiecīgi palielina uz vietas veikto pārbaudžu skaitu attiecīgajā gadā.

4. Lai pārbaudītu, vai izaršana ir faktiski notikusi, veic pārbaudi uz vietas. Ja tiek izarts viss vīna dārza nogabals vai attālās uzrādes izšķirtspēja ir 1 m² vai augstāka, var veikt attālo uzrādi.

5. Attiecībā uz platībām, par kurām saņem izaršanas piemaksu, neskarot 3. punkta trešo daļu un 4. punktu, vismaz vienu no 3. punkta pirmajā daļā minētajām pārbaudēm veic kā pārbaudi uz vietas.

6. Platības, par kurām saņem vīna dārzu restrukturizācijas un pārveidošanas atbalstu, sistemātiski pārbauda pirms un pēc darbību izpildes. Pārbauda zemes gabalus, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi.

Veicot kontroli pirms darbību izpildes, pārbauda attiecīgā vīna dārza eksistenci, apstādīto platību, kas noteikta saskaņā ar 75. pantu, un izslēgšanu vīna dārzu parastas atjaunošanas gadījumā, kā noteikts 6. pantā.

Otrajā daļā minēto kontroli īsteno, veicot pārbaudes uz vietas. Tomēr, ja dalībvalsts rīcībā ir kartogrāfijas instruments vai līdzīgs instruments, kas saskaņā ar 75. pantu ļauj izmērīt zemes gabalu datorizētajā vīna dārzu reģistrā, un ticama atjaunināta informācija par iestādītajām vīnogulāju šķirnēm, var veikt administratīvu kontroli, un attiecīgi pienākumu

veikt pārbaudi uz vietas pirms izaršanas var ierobežot līdz 5 % pieteikumu, lai apstiprinātu administratīvās kontroles sistēmas ticamību. Ja pārbaudēs uz vietas kādā reģionā vai reģiona daļā atklāj būtiskus pārkāpumus vai neatbilstības, kompetentā iestāde attiecīgi palielina uz vietas veikto pārbaudu skaitu attiecīgajā gadā.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 1. septembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 773/2010**(2010. gada 1. septembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

tā kā:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 2. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 1. septembrī

*Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –*
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MK	41,0
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	141,2
	ZZ	141,2
0709 90 70	TR	126,2
	ZZ	126,2
0805 50 10	AR	107,0
	CL	159,0
	TR	153,5
	UY	75,6
	ZA	133,6
	ZZ	125,7
0806 10 10	BA	91,2
	EG	131,2
	IL	123,0
	TR	112,7
	ZA	147,0
	ZZ	121,0
0808 10 80	AR	92,9
	BR	69,6
	CL	103,2
	CN	65,6
	NZ	89,6
	US	95,6
	ZA	88,5
	ZZ	86,4
0808 20 50	AR	115,4
	CL	96,6
	CN	70,5
	TR	133,1
	ZA	100,4
	ZZ	103,2
0809 30	TR	143,9
	ZZ	143,9
0809 40 05	BA	53,2
	IL	161,0
	XS	52,3
	ZZ	88,8

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 30. augusts),

ar kuru saistībā ar papildu piešķirumiem Čehijai, Polijai un Slovākijai groza Lēmumu 2006/594/EK, ar ko nosaka saistību apropriējumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz konverģences mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5817)

(2010/475/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Lēmumu 2006/594/EK⁽²⁾, kas grozīts ar Lēmumu 2007/191/EK⁽³⁾, Komisija noteica saistību apropriējumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz konverģences mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma 10. punktu 2010. gadā konstatēts, ka 2007.–2009. gadā Čehijā, Polijā un Slovākijā kopējais IKP vairāk nekā par ± 5 % ir novirzījies no kopējā IKP, kas aplēsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma 9. punktu, tostarp valūtas maiņas kursa izmaiņu rezultātā. Tāpēc attiecīgi jāpielāgo summas, kas Čehijai, Polijai un Slovākijai piešķirtas par 2011.–2013. gadu.
- (3) Saskaņā ar 16. un 17. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁴⁾ Komisija 2010. gada 16. aprīlī pieņēma paziņojumu par tehniskajām korekcijām 2011. gada finanšu shēmā atbilstoši NKI izmaiņām, tostarp to summu korekcijām, kas piešķirtas no kohēzijas atbalsta

fondiem dalībvalstīm, uz kurām attiecas novirze starp aplēsto un faktisko IKP laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam⁽⁵⁾, kurā tā informēja, ka ir vajadzīga pozitīva korekcija Čehijai EUR 237 045 801 apmērā, Polijai EUR 632 392 153 apmērā un Slovākijai EUR 137 711 534 apmērā, kas dalāma vienādās summās 2011., 2012. un 2013. gadā.

- (4) Lai noteiktu attiecīgajām dalībvalstīm piešķirtās summas, ir jāņem vērā proporcionālais piešķirums starp konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi pašreizējā plānošanas periodā 2007.–2013. gadam katrai attiecīgajai dalībvalstij, un no fondiem piešķirtie līdzekļi jāizmanto iespējami efektīvi projektos, ko patlaban īsteno. Tāpēc ar šo lēmumu jāpiešķir tikai daļa no kopējās pozitīvās korekcijas attiecībā uz konverģences mērķi.
- (5) Efektivitātes labad Lēmuma 2006/594/EK III pielikuma 2. tabulā ailē "Kopā" summas par 2007. līdz 2010. gadu ir jāaizstāj, jo tā neatspoguļo skaitļus par Bulgāriju.

- (6) Tāpēc Lēmums 2006/594/EK ir attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2006/594/EK groza šādi:

- 1) lēmuma I pielikumu aizstāj ar šā lēmuma I pielikuma tekstu;
- 2) lēmuma III pielikumu aizstāj šā lēmuma II pielikuma tekstu.

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 243, 6.9.2006., 37. lpp.⁽³⁾ OV L 87, 28.3.2007., 18. lpp.⁽⁴⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽⁵⁾ COM(2010) 160 galīgā redakcija.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 30. augustā

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Johannes HAHN*

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Saistību apropriējumu paredzamais sadalījums dalībvalstu reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt finansējumu no struktūrfondiem atbilstīgi konverģences mērķim laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim

(EUR)

Dalībvalsts	1. TABULA – Apropriējumu summa (2004. gada cenas)							
	Reģioni, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar konverģences mērķi	Papildu finansējums, kas minēts Regulas (EK) Nr.1083/2006 II pielikuma šādā punktā:						
		10	14	20	24	26	28	30
Bulgaria	3 863 601 178							
Česká republika	15 111 066 754	197 709 105						
Deutschland	10 360 473 669							166 582 500
Eesti	1 955 979 029				31 365 110			
Elláda	8 358 352 296							
España	17 283 774 067					1 396 500 000		
France	2 403 498 342			427 408 905				
Italia	17 993 716 405						825 930 000	
Latvija	2 586 694 732				53 886 609			
Lietuva	3 875 516 071				79 933 567			
Magyarország	12 622 187 455							
Malta	493 750 177							
Polska	38 507 171 321	359 874 111	880 349 050					
Portugal	15 143 387 819			58 206 001				
România	11 115 420 983							
Slovenija	2 401 302 729							
Slovensko	6 214 921 468	110 544 803						
United Kingdom	2 429 762 895							
Kopā	172 720 577 390	668 128 019	880 349 050	485 614 906	165 185 286	1 396 500 000	825 930 000	166 582 500

Dalībvalsts	2. TABULA – Apropriējumu sadalījums pa gadiem (2004. gada cenas)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgaria	300 892 058	431 830 557	576 458 082	595 526 527	625 067 349	653 446 232	680 380 373
Česká republika	1 993 246 617	2 050 979 461	2 106 089 584	2 162 632 571	2 283 395 438	2 332 343 673	2 380 088 515
Deutschland	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167	1 503 865 167
Eesti	229 977 253	245 929 572	262 982 602	281 212 290	300 982 256	322 136 118	344 124 048
Elláda	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328	1 194 050 328
España	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581	2 668 610 581
France	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321	404 415 321
Italia	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915	2 688 520 915
Latvija	308 012 292	330 054 158	353 328 505	376 808 997	400 322 218	424 084 983	447 970 188
Lietuva	528 903 377	525 252 930	525 724 448	549 071 072	581 530 171	606 085 051	638 882 589
Magyarország	1 838 275 243	1 749 371 409	1 634 208 005	1 659 921 561	1 847 533 517	1 913 391 641	1 979 486 079
Malta	81 152 175	73 854 132	68 610 286	61 225 559	61 225 559	68 610 286	79 072 180
Polska	5 686 360 306	5 705 409 032	5 720 681 799	5 535 346 918	5 679 612 617	5 699 319 089	5 720 664 721
Portugal	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260	2 171 656 260
România	782 254 110	1 123 289 385	1 498 844 810	1 773 286 696	1 875 412 911	1 979 406 577	2 082 926 494
Slovenija	423 258 365	397 135 571	370 643 430	343 781 942	316 551 106	288 950 923	260 981 392
Slovensko	939 878 406	896 645 972	845 960 417	765 136 058	845 313 158	910 570 647	1 121 961 613
United Kingdom	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985	347 108 985
Kopā	24 090 437 759	24 507 979 736	24 941 759 525	25 082 177 748	25 795 173 857	26 176 572 777	26 714 765 749*

II PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

Dalībvalstu saistību apropriējumu paredzamais sadalījums dalībvalstīm, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu no Kohēzijas fonda atbilstīgi konverģences mērķim laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim

(EUR)

Dalībvalsts	1. TABULA – Apropriējumu summa (2004. gada cenas)		
		Papildu finansējums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma šādā punktā:	
		10	24
Bulgārija	2 009 650 238		
Čehijas republika	7 809 984 551		
Eesti	1 000 465 639		16 157 785
Ellāda	3 280 399 675		
Kipros/Kipris	193 005 267		
Latvija	1 331 962 318		27 759 767
Lietuva	1 987 693 262		41 177 899
Magyarország	7 570 173 505		
Malta	251 648 410		
Polska	19 512 850 811	179 937 056	
Portugal	2 715 031 963		
Rumānija	5 754 788 708		
Slovenija	1 235 595 457		
Slovensko	3 424 078 134		
Kopā	58 077 327 938	179 937 056	85 095 451

(EUR)

Dalībvalsts	2. TABULA – Apropriējumu sadalījums pa gadiem (2004. gada cenas)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bulgārija	161 567 407	227 036 657	299 350 419	308 884 642	323 655 053	337 844 495	351 311 565
Čehijas republika	1 032 973 476	1 061 839 898	1 089 394 960	1 117 666 453	1 144 441 732	1 169 574 794	1 194 093 238
Eesti	118 267 391	126 243 551	134 770 066	143 884 910	153 769 893	164 346 824	175 340 789
Ellāda	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525	468 628 525
Kipros/Kipris	52 598 692	42 866 160	33 133 627	23 401 096	13 668 564	13 668 564	13 668 564
Latvija	159 639 206	170 660 138	182 297 312	194 037 557	205 794 168	217 675 551	229 618 153
Lietuva	180 857 472	230 966 558	277 869 373	303 013 907	320 491 883	348 611 677	367 060 291
Magyarország	328 094 604	687 358 082	1 080 433 910	1 308 130 864	1 343 212 938	1 388 664 318	1 434 278 789
Malta	24 809 997	32 469 219	37 971 049	45 716 955	45 716 955	37 971 049	26 993 186
Polska	1 883 652 471	2 208 285 009	2 532 817 229	2 755 750 999	3 136 326 090	3 437 744 747	3 738 211 322
Portugal	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709	387 861 709
Rumānija	419 281 086	589 798 724	777 576 436	914 797 379	965 860 486	1 017 857 319	1 069 617 278
Slovenija	86 225 407	115 705 905	145 555 750	175 774 942	206 363 481	237 321 369	268 648 603
Slovensko	197 125 902	317 519 267	452 740 053	630 951 164	664 262 430	668 505 352	492 973 966
Kopā	5 501 583 345	6 667 239 402	7 900 400 418	8 778 501 102	9 380 053 907	9 896 276 293	10 218 305 978

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 30. augusts),

ar kuru attiecībā uz Čehiju un Slovākiju groza Lēmumu 2006/593/EK, ar ko nosaka saistību
 apropriējumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un
 nodarbinātības mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5818)

(2010/476/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Lēmumu 2006/593/EK ⁽²⁾ Komisija noteica saistību apropriējumu paredzamo sadalījumu dalībvalstīm attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma 10. punktu 2010. gadā konstatēts, ka 2007.–2009. gadā Čehijā, Polijā un Slovākijā kopējais IKP vairāk nekā par ± 5 % ir novirzījies no kopējā IKP, kas aplēsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma 9. punktu, tostarp valūtas maiņas kursa izmaiņu rezultātā. Tāpēc attiecīgi jāpielāgo summas, kas Čehijai un Slovākijai piešķirtas par 2011.–2013. gadu.
- (3) Saskaņā ar 16. un 17. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ Komisija 2010. gada 16. aprīlī pieņēma paziņojumu par tehniskajām korekcijām 2011. gada finanšu shēmā atbilstoši NKI izmaiņām, tostarp to summu korekcijām, kas piešķirtas no kohēzijas atbalsta fondiem dalībvalstīm, uz kurām attiecas novirze starp aplēsto un

faktisko IKP laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam ⁽⁴⁾, kurā tā informēja, ka ir vajadzīga pozitīva korekcija Čehijai EUR 237 045 801 apmērā un Slovākijai EUR 137 711 534 apmērā, kas dalāma vienādās summās 2011., 2012. un 2013. gadā.

- (4) Lai noteiktu attiecīgajām dalībvalstīm piešķirtās summas, ir jāņem vērā proporcionālais piešķirums starp konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi pašreizējā plānošanas periodā 2007.–2013. gadam katrai no attiecīgajām dalībvalstīm, un no fondiem piešķirtie līdzekļi jāizmanto iespējami efektīvi projektos, ko patlaban īsteno. Tāpēc ar šo lēmumu jāpiešķir tikai daļa no kopējās pozitīvās korekcijas attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi.
- (5) Tāpēc Lēmums 2006/593/EK ir attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2006/593/EK I pielikumu aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 30. augustā

Komisijas vārdā –
 Komisijas loceklis
 Johannes HAHN

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 243, 6.9.2006., 32. lpp.⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ COM(2010) 160 galīgā redakcija.

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Saistību apropriējumu paredzamais sadalījums dalībvalstu reģioniem, kas ir tiesīgi saņemt finansējumu no struktūrfondiem atbilstīgi konverģences mērķim laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim

(EUR)

1. TABULA – Apropriējumu summa (2004. gada cenas)

Dalībvalsts	Reģioni, kas ir tiesīgi saņemt atbalstu atbilstīgi reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim	Papildu finansējums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1083/2006 II pielikuma šādā punktā:							
		10	16	20	23	25	26	28	29
Belgique/België	1 264 522 294								
Česká republika	172 351 284	4 633 651	199 500 000						
Danmark	452 135 320								
Deutschland	8 273 934 718					74 812 500			
España	2 925 887 307						199 500 000		
France	9 000 763 163								99 750 000
Éire/Ireland	260 155 399								
Italia	4 539 667 937							209 475 000	
Luxembourg	44 796 164								
Nederland	1 472 879 499								
Österreich	761 883 269					149 625 000			
Portugal	435 196 895								
Slovensko	398 057 758	7 006 030							
Suomi/Finland	778 631 938			153 552 511					
Sverige	1 077 567 589			215 598 656	149 624 993				
United Kingdom	5 335 717 800								
Kopā	37 194 148 334	11 639 681	199 500 000	369 151 167	149 624 993	224 437 500	199 500 000	209 475 000	99 750 000

Dalībvalsts	2. TABULA – Apropriējumu sadalījums pa gadiem (2004. gada cenas)						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
<i>Belgique/België</i>	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042	180 646 042
<i>Česká republika</i>	53 121 612	53 121 612	53 121 612	53 121 612	54 696 847	54 665 961	54 635 679
<i>Danmark</i>	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760	64 590 760
<i>Deutschland</i>	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174	1 192 678 174
<i>España</i>	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901	446 483 901
<i>France</i>	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309	1 300 073 309
<i>Éire/Ireland</i>	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057	37 165 057
<i>Italia</i>	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991	678 448 991
<i>Luxembourg</i>	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452	6 399 452
<i>Nederland</i>	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357	210 411 357
<i>Österreich</i>	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467	130 215 467
<i>Portugal</i>	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985	62 170 985
<i>Slovensko</i>	59 287 258	57 274 995	54 915 823	51 153 834	55 518 251	58 543 272	68 370 355
<i>Suomi/Finland</i>	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207	133 169 207
<i>Sverige</i>	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034	206 113 034
<i>United Kingdom</i>	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400	762 245 400
Kopā	5 523 220 006	5 521 207 743	5 518 848 571	5 515 086 582	5 521 026 234	5 524 020 369	5 533 817 170*

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 1. septembris)

par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 5956)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/477/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Laba vides stāvokļa sasniegšanas kritēriji, tostarp labu vides stāvokli raksturojošu parametru un visaptveroša vides mērķu kopuma noteikšana, kas jāizstrādā saskaņotā un koordinētā veidā saistībā ar prasībām reģionālās sadarbības jomā, ir sākumpunkts saskaņotas pieejas izstrādei jūras stratēģiju sagatavošanas posmā.
- (2) Komisija ir apspriedusies ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp ņēmusi vērā reģionālās jūras konvencijas, par zinātnisko un tehnisko novērtējumu, kuru sagatavojušas Kopīgā pētniecības centra un Starptautiskās Jūras pētniecības padomes izveidotās darba grupas, lai pamatotu kritēriju un metodisko standartu izstrādi.
- (3) Viens no šādā zinātniskajā un tehniskajā darbā gūtajiem galvenajiem secinājumiem ir tāds, ka pastāv būtiska nepieciešamība vairojot zinātnisko izpratni par laba vides stāvokļa novērtēšanu saskaņotā un vispusīgā veidā, lai veicinātu uz ekosistēmu pieejas balstītu pārvaldību. Zinātnes atziņas jāuzlabo, jo īpaši izmantojot paziņojumu "Eiropas stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai. Saskaņota sistēma Eiropas Pētniecības telpā okeānu un jūru ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai" ⁽²⁾

saistībā ar paziņojumu "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" ⁽³⁾ un atbilstīgi citiem Savienības tiesību aktiem un politikas virzieniem. Turklāt ir lietderīgi vēlāk procesa laikā iekļaut pieredzi, kas tiks gūta valstu un reģionālā līmenī, īstenojot Direktīvas 2008/56/EK 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā uzskaitītos jūras stratēģiju sagatavošanas posmus.

- (4) Tāpēc ir lietderīgi, lai Komisija pārskatītu šo lēmumu saistībā ar Direktīvas 2008/56/EK 25. panta 3. punktu. Papildus kritēriju pārskatīšanai ir jāturpina metodisko standartu izstrāde ciešā koordinācijā ar monitoringa programmu izveidi. Pārskatīšana jāveic iespējami drīz pēc tam, kad pabeigts Direktīvas 2008/56/EK 12. pantā paredzētais novērtējums, lai līdz 2018. gadam varētu veiksmīgi atjaunināt jūras stratēģijas saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu, šādā veidā veicinot adaptīvu pārvaldību. Laba vides stāvokļa noteikšana laika gaitā var būt jāpielāgo, ņemot vērā jūras ekosistēmu dinamisko būtību, to dabisko mainīgumu un faktu, ka to apdraudējums un ietekme uz tām var būt dažāda atkarībā no izmaiņām cilvēka darbībā un klimata pārmaiņu ietekmes.
- (5) Laba vides stāvokļa kritēriju pamatā ir spēkā esošie pienākumi un izmaiņas saistībā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁴⁾, kas attiecas uz piekrastes ūdeņiem, kā arī Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽⁶⁾ un virkni instrumentu, kuri izstrādāti kopējās zivsaimniecības politikas ietvaros, vajadzības gadījumā ņemot vērā arī reģionālo konvenciju ietvaros gūto informāciju un zināšanas, kā arī izstrādātās pieejas. Šis lēmums palīdz turpināt jūras ūdeņu laba vides stāvokļa jēdziena izstrādi, un tas saistībā ar jūras ekosistēmām veicina Eiropas Savienības stratēģijas bioloģiskās daudzveidības jomā laikposmā pēc 2010. gada un rīcības plāna bioloģiskās daudzveidības jomā pārskatīšanas procesu.

⁽¹⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽²⁾ COM(2008) 534 galīgā redakcija.

⁽³⁾ COM(2010) 2020 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

- (6) Direktīva 2008/56/EK, kas ir integrētās jūrlietu politikas vides pīlārs, paredz piemērot ekosistēmu pieeju cilvēka darbību pārvaldībai, aptverot visas nozares, kas ietekmē jūras vidi. Zaļajā grāmatā par kopējās zivsaimniecības politikas reformu ⁽¹⁾ norādīts, ka zivsaimniecības politika ir jāizveido, lai nodrošinātu vajadzīgos instrumentus šīs ekosistēmu pieejas pamatošanai.
- (7) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi ar Direktīvas 2008/56/EK 25. panta 1. punktu izveidotā komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Kritēriji, kas jāizmanto dalībvalstīm, lai novērtētu, cik lielā mērā sasniegts labs vides stāvoklis, kopā ar atsaucēm uz vajadzības gadījumā piemērojamajiem metodiskajiem standartiem, ir izklāstīti pielikumā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 1. septembrī

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK*

⁽¹⁾ COM(2009) 163 galīgā redakcija, 19. lpp.

PIELIKUMS

LABA VIDES STĀVOKĻA KRITĒRIJI UN METODISKIE STANDARTI

A DAĻA

Ar labu vides stāvokli saistīto kritēriju piemērošanas vispārīgie nosacījumi

1. Kritēriji, lai novērtētu, cik lielā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, ir norādīti un uzskaitīti B daļā saistībā ar katru no vienpadsmit laba vides stāvokļa raksturlielumiem, kas izklāstīti Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā. Kritērijiem ir pievienots saistīto rādītāju saraksts, lai šādu kritēriju varētu izmantot un konstatēt virzību. B daļā kritērijiem ir pievienotas atsaucis uz piemērojamiem metodiskajiem standartiem, ja tādi ir pieejami. Attiecībā uz virkni šādu kritēriju un saistītajiem rādītājiem ir konstatēta vajadzība pēc turpmākas izstrādes un informācijas, un šis jautājums sīkāk jāizskata šā lēmuma pārskatīšanas procesā ⁽¹⁾. Šajā daļā ir norādīti šādu kritēriju un saistīto rādītāju piemērošanas vispārīgie nosacījumi.
2. Attiecībā uz lielāko daļu kritēriju vajadzīgajos novērtējumos un metodēs jāņem vērā un vajadzības gadījumā tie jābalsta uz novērtējumiem un metodēm, kas piemērojamas atbilstīgi spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši Direktīvai 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/105/EK ⁽²⁾, Direktīvai 92/43/EEK, Direktīvai 2009/147/EK un citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem (tostarp tiem, kas izstrādāti atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai, piemēram, Padomes Regulai (EK) Nr. 199/2008 ⁽³⁾), ņemot vērā arī Kopīgā pētniecības centra un Starptautiskās Jūras pētniecības padomes ⁽⁴⁾ izveidoto darba grupu sagatavotos ziņojumus un, attiecīgajā gadījumā, reģionālo jūras konvenciju ietvaros gūto informāciju un zināšanas un izstrādātās pieejas.
3. Laba vides stāvokļa nodrošināšanai ir svarīgi, lai pašreizējās un nākamās paaudzes darbotos, ievērojot prasību par jūras vides aizsardzību un saglabāšanu un jūras preču un pakalpojumu ilgtspējīgas izmantošanas principu, kā minēts Direktīvas 2008/56/EK 1. pantā. Ar labu vides stāvokli saistītie kritēriji jāpiemēro, paturot prātā, ka novērtēšanai un monitoringam jāpievēršas un pasākumi jāprioritizē saistībā ar to ietekmes nozīmīgumu un jūras ekosistēmu un to elementu apdraudējumu. Tomēr ir svarīgi, lai novērtējumā tiktu ņemta vērā galvenā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme uz jūras ekosistēmu, kā minēts Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.
4. Daudzos gadījumos, un jo īpaši ņemot vērā vajadzību pēc informācijas un attiecīgo jūras ūdeņu ģeogrāfisko faktoru, lietderīgāk var būt vispirms piemērot dažus izraudzītos kritērijus un saistītos rādītājus vides stāvokļa vispārējai pārbaudei plašākā apmērā un tikai pēc tam identificēt konkrētus gadījumus un jomas, par kurām, ņemot vērā ietekmes un apdraudējuma nozīmīgumu attiecībā uz vides īpašībām un/vai cilvēka radīto apdraudējumu, vajadzīgs sīkāks novērtējums, izmantojot visus attiecīgos rādītājus, kas saistīti ar kritērijiem.
5. Ietekmes apmēri laikā un telpā ir ļoti dažādi atkarībā no apdraudējuma veida un ietekmēto ekosistēmas elementu jutīguma. Tiem piemērojamo īpašību dēļ dažiem kritērijiem un rādītājiem var būt jāpiemēro atšķirīgas laika skalas, lai aptvertu dažādus procesus. Ja novērtējums jāuzsāk nosacīti mazākā teritoriālā mērogā, lai tam vides ziņā būtu nozīme (piemēram, tāpēc, ka apdraudējums ir lokalizēts), var būt nepieciešams sagatavot novērtējumus plašākā mērogā, piemēram, apakšreģionu, apakšreģionu vai reģionu līmenī.
6. Kombinēts novērtējums par apdraudējuma apjomu un intensitāti (arī tā teritoriālo sadalījumu un ietekmes zonu) un dažādu ekosistēmas elementu apmēru un ietekmējamību (kā arī to spējas atjaunoties pēc ietekmes), tostarp, ja iespējams, to kartēšana, ļauj identificēt zonas, kurās jūras ekosistēmas ir visvairāk ietekmētas, un ir lietderīgs pamats, lai nodrošinātu, ka nav būtiski ietekmēta vai apdraudēta jūras bioloģiskā daudzveidība un jūras ekosistēmas, tādā veidā ņemot vērā uz risku balstītos apsvērumus. Turklāt šis novērtējums ļauj izraudzīties vispiemērotākos rādītājus, kas saistīti ar kritērijiem, lai novērtētu, cik daudz ir sasniegts virzībā uz labu vides stāvokli. Turklāt šis process veicina īpašu instrumentu izstrādi, ar kuriem var pamatot ekosistēmu pieejas izmantošanu cilvēka darbību pārvaldībā, kas vajadzīga, lai sasniegtu labu vides stāvokli. Šādi instrumenti ir telpiskās aizsardzības pasākumi un pasākumi, kas uzskaitīti Direktīvas 2008/56/EK VI pielikumā, jo īpaši kontrolpasākumi attiecībā uz sadalījumu telpā un laikā, piemēram, jūras telpiskā plānošana.
7. Pastāv dažādi vides apstākļi jūrā un dažādas cilvēka darbības, kas to ietekmē. Jo īpaši dažādība pastāv starp reģioniem un pat viena jūras reģiona, apakšreģiona un apakšreģiona robežās. Šā iemesla dēļ attiecībā uz konkrētu ar kritērijiem saistītu rādītāju piemērojāmību var būt jāapsver tas, vai tie no vides viedokļa ir piemēroti katrai novērtējamai situācijai.

⁽¹⁾ Sk. 3. un 4. apsvērumu.

⁽²⁾ OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.

⁽³⁾ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. 2. apsvērumu.

8. Dalībvalstīm jāņem vērā katrs šajā pielikumā uzskaitītais kritērijs un saistītie rādītāji, lai identificētu tos, kuri jāizmanto laba vides stāvokļa noteikšanā. Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, ja dalībvalsts uzskata, ka nav lietderīgi izmantot vienu vai vairākus kritērijus, dalībvalstij jāsniedz Komisijai pamatojums saistībā ar paziņošanu atbilstīgi Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 2. punktam, kad tas vajadzīgs attiecībā uz saskaņotību un salīdzināmību starp reģioniem un apakšreģioniem. Šajā kontekstā uz dalībvalstīm attiecas reģionālās sadarbības pienākums, kas noteikts Direktīvas 2008/56/EK 5. un 6. pantā, un jo īpaši prasība nodrošināt, ka dažādi jūras stratēģiju elementi ir saskaņoti un koordinēti visā attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā.
9. Ir svarīgi, lai kritēriju piemērošanā tiktu ņemti vērā sākotnējā novērtējuma rezultāti atbilstīgi Direktīvas 2008/56/EK 8. pantam un III pielikumam un lai tie netiktu veikti izolēti. Sākotnējais novērtējums ir galvenais process, kurā nosaka svarīgākās iezīmes un īpašības, kā arī galvenos draudus jūras videi un ietekmi uz to, un tas ir regulāri jāatjaunina un tam jāpiemēro monitoringa programmas. Sākotnējais novērtējums jāpabeidz līdz datumam, kas norādīts Direktīvas 2008/56/EK 5. panta 2. punktā, pamatojoties uz minētās direktīvas III pielikumā iekļautajiem elementu indikatīvajiem sarakstiem un ņemot vērā esošos datus, ja tādi pieejami. Jāņem vērā fakts, ka par dažiem kritērijiem un saistītajiem rādītājiem ir paziņots, ka tie jāpārskatīti un jāizstrādā šā sākotnējā perioda laikā.
10. Sasniegumi virzībā uz labu vides stāvokli tiek gūti jūras vidē nepārtraukti noritošo plašāko izmaiņu kontekstā. Klimata pārmaiņas jau ietekmē jūras vidi, tostarp ekosistēmu procesus un funkcijas. Izstrādājot jūras stratēģijas, dalībvalstīm vajadzības gadījumā jānorāda dati par konstatēto klimata pārmaiņu radīto ietekmi. Adaptīva pārvaldība, pamatojoties uz ekosistēmu pieeju, ietver regulāru laba vides stāvokļa noteikšanas atjaunināšanu.

B DAĻA

Laba vides stāvokļa kritēriji, kas attiecas uz Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā norādītajiem raksturlielumiem

- 1. raksturlielums.** Bioloģiskā daudzveidība ir saglabāta. Biotopu kvalitāte un sastopamība un sugu izplatība un daudzums atbilst konkrētajiem fiziogēogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem un klimatiskajiem apstākļiem.

Novērtējums ir jāveic vairākos vides līmeņos, proti, ekosistēmu, biotopu un sugu līmenī, kas ir atspoguļoti šīs iedaļas struktūrā, ņemot vērā A daļas 2. punktu. Par dažiem šā raksturlieluma aspektiem ir vajadzīgs papildu zinātniskais un tehniskais pamatojums⁽⁵⁾. Raksturlieluma plašā tvēruma dēļ ir jānosaka prioritātes starp bioloģiskās daudzveidības iezīmēm sugu, biotopu un ekosistēmu līmenī, ņemot vērā Direktīvas 2008/56/EK III pielikumu. Tas ļauj identificēt bioloģiskās daudzveidības iezīmes un zonas, kur rodas apdraudējums, kā arī palīdz starp izraudzītajiem kritērijiem identificēt rādītājus, kas piemēroti attiecīgajām zonām un iezīmēm⁽⁶⁾. Reģionālās sadarbības pienākums, kas paredzēts Direktīvas 2008/56/EK 5. un 6. pantā, ir tieši saistīts ar bioloģiskās daudzveidības iezīmju izraudzīšanās procesu reģionos, apakšreģionos un apakšrajonos, tostarp – lai vajadzības gadījumā izveidotu standartnosacījumus atbilstīgi Direktīvas 2008/56/EK IV pielikumam. Modelēšana, izmantojot ģeogrāfiskās informācijas sistēmas platformu, var būt noderīgs pamats dažādu bioloģiskās daudzveidības iezīmju un cilvēka darbību un to radītā apdraudējuma kartēšanai, ja, piemērojot rezultātus, konstatētas kļūdas tiek pareizi novērtētas un raksturotas. Šāda veida dati ir priekšnosacījums uz ekosistēmu pieejas balstītai cilvēka darbību pārvaldībai un saistītu teritoriālo instrumentu izstrādei⁽⁷⁾.

Sugu līmenis

Par katru reģionu, apakšreģionu vai apakšrajonu, ņemot vērā dažādās sugas un sabiedrības (piemēram, attiecībā uz fitoplanktonu un zooplanktonu), kas iekļautas Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma 1. tabulas indikatīvajā sarakstā, ir jāizveido attiecīgo sugu un funkcionālo grupu kopums, ņemot vērā A daļas 2. punktu. Trīs sugu novērtēšanas kritēriji ir sugu izplatība, populācijas lielums un populācijas stāvoklis. Attiecībā uz pēdējo ir gadījumi, kad jāiegūst zināšanas arī par populācijas veselību un mijiedarbību starp sugām un vienas un tās pašas sugas robežās. Turklāt atsevišķi ir jānovērtē pasugas un populācijas, par kurām sākotnējā novērtējumā vai jaunā pieejamā informācijā identificēta ietekme uz to stāvokli un iespējamais stāvokļa apdraudējums. Sugu novērtēšanai ir vajadzīgas arī integrētas zināšanas par biotopu izplatību, apmēru un stāvokli atbilstoši Direktīvā 92/43/EEK⁽⁸⁾ un Direktīvā 2009/147/EK noteiktajām prasībām, lai pārlicinātos, ka sugas saglabāšanai biotops ir pietiekami liels, ņemot vērā šādu biotopu stāvokļa pasliktināšanās vai izzušanas draudus. Saistībā ar bioloģisko daudzveidību sugu līmenī trīs kritēriji, lai novērtētu virzību uz labu vides stāvokli, un attiecīgi ar tiem saistītie rādītāji ir šādi:

⁽⁵⁾ Sk. 3. un 4. apsvērumu.

⁽⁶⁾ Sk. A daļas 3.–6. punktu.

⁽⁷⁾ Sk. A daļas 6. punktu.

⁽⁸⁾ "Aizsardzības statusa novērtēšana, uzraudzība un ziņošana – Sagatavojot 2001.–2007. gada ziņojumu saskaņā ar Biotopu direktīvas 17. pantu", 2005. gada 15. marts, apstiprināts Biotopu komitejā 2005. gada 20. aprīlī.

1.1. Sugu izplatība

- Areāls (1.1.1).
- Vajadzības gadījumā – izplatības tendences areālā (1.1.2).
- Sugu apdzīvotās teritorijas (attiecībā uz sesilajām/bentiskajām sugām) (1.1.3).

1.2. Populācijas lielums

- Attiecīgā gadījumā – populācijas sastopamība un/vai biomasa (1.2.1).

1.3. Populācijas stāvoklis

- Populācijas demogrāfiskie rādītāji (piemēram, ķermeņa izmēra vai vecuma klašu struktūra, abu dzimumu pārstāvju skaita attiecība, vairošanās rādītāji, dzimstības/mirstības rādītāji) (1.3.1).
- Vajadzības gadījumā – populācijas ģenētiskā struktūra (1.3.2).

Biotopu līmenis

Direktīvā 2008/56/EK termins “dzīvotne” (*habitat*) attiecas uz abiotiskajām īpašībām un saistīto bioloģisko sabiedrību, apvienojot abus elementus termina “biotops” nozīmē. Jānosaka biotopu veidu kopums katram reģionam, apakšreģionam vai apakšrajonam, ņemot vērā dažādos biotopus, kas iekļauti III pielikuma 1. tabulas indikatīvajā sarakstā, un A daļas 2. punktā minētos instrumentus. Turklāt šādi instrumenti attiecas uz vairākiem biotopu kompleksiem (kas attiecīgā gadījumā nozīmē biotopu sastāva, apmēra un relatīvo proporciju novērtēšanu šādos kompleksos) un funkcionālajiem biotopiem (piemēram, nārstošanas, vairošanās un barošanās teritorijas un migrācijas ceļi). Papildu centieni, lai panāktu saskaņotu jūras biotopu klasifikāciju, papildinot ar atbilstošu kartēšanu, ir būtiski biotopu līmeņa novērtēšanai, ņemot vērā arī izmaiņas attāluma gradientā no krasta un dziļumu (piemēram, piekrastes, šelfa ūdeņi un dziļūdens). Trīs kritēriji biotopu novērtēšanai ir to izplatība, apmērs un stāvoklis (attiecībā uz pēdējo, jo īpaši tipisko sugu un sabiedrību stāvoklis), un šiem kritērijiem ir pievienoti attiecīgi ar tiem saistītie rādītāji. Lai novērtētu biotopu stāvokli, ir jābūt integrētām zināšanām par saistīto sabiedrību un sugu stāvokli saskaņā ar Direktīvā 92/43/EEK⁽⁹⁾ un Direktīvā 2009/147/EK noteiktajām prasībām, tostarp attiecīgā gadījumā jānovērtē biotopu funkcionālās iezīmes.

1.4. Biotopu izplatība

- Areāls (1.4.1).
- Izplatības tendences (1.4.2).

1.5. Biotopu apmērs

- Biotopu teritorija (1.5.1).
- Vajadzības gadījumā – biotopu apjoms (1.5.2).

1.6. Biotopu stāvoklis

- Tipisko sugu un sabiedrību stāvoklis (1.6.1).
- Attiecīgā gadījumā – nosacītā izplatība un/vai biomasa (1.6.2).
- Fiziskie, hidroloģiskie un ķīmiskie apstākļi (1.6.3).

Ekosistēmu līmenis

1.7. Ekosistēmu struktūra

- Ekosistēmas elementu (biotopu un sugu) sastāvs un nosacītais proporcionālais daudzums (1.7.1).

Turklāt ekosistēmas strukturālo elementu savstarpējā mijiedarbība ir pamats ekosistēmu procesu un funkciju novērtēšanai, lai kopumā noteiktu labu vides stāvokli, cita starpā ņemot vērā Direktīvas 2008/56/EK 1. pantu, 3. panta 5. punktu un 9. panta 1. punktu. Lai analizētu ekosistēmu procesus un funkcijas, būtiska nozīme ir arī citiem funkcionālajiem aspektiem, kas analizēti, izmantojot citus laba vides stāvokļa raksturlielumus (piemēram, 4. un 6. raksturlielumu), kā arī savienojamības un izturības apsvērumiem.

⁽⁹⁾ Skatīt 8. zemsvītras piezīmi.

2. raksturlielums. Cilvēka darbību rezultātā ieviestās svešās sugas ir tādā apjomā, kas nerada nelabvēlīgas izmaiņas ekosistēmā.

Cilvēka darbību rezultātā izraisītās svešu sugu izplatīšanās ceļu un veidu identificēšana un novērtēšana ir priekšnoteikums, lai nepieļautu šādu sugu, kas ieviesušās cilvēka darbību dēļ, savairošanos tādā apmērā, kas nelabvēlīgi ietekmē ekosistēmas, un lai mazinātu sekas. Sākotnējā novērtējumā jāņem vērā tas, ka dažu cilvēka darbību rezultātā izraisītā sugu ieviešanās jau tiek regulēta Savienības līmenī⁽¹⁰⁾, lai novērtētu un līdz minimumam samazinātu to varbūtējo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, un ka dažas svešās sugas kopumā ilgstoši tiek izmantotas akvakultūrā un uz tām jau attiecas īpašas atļaujas spēkā esošo regulu⁽¹¹⁾ ietvaros. Zināšanas par svešo sugu ietekmi uz vidi joprojām ir nepietiekamas. Ir vajadzīga zinātnes un tehnikas attīstība, lai izstrādātu potenciāli noderīgus rādītājus⁽¹²⁾, jo īpaši par invazīvo svešo sugu ietekmi (piemēram, bioloģiskā piesārņojuma rādītāji), kas joprojām ir galvenā problēma, lai sasniegtu labu vides stāvokli. Prioritāte attiecībā uz novērtēšanu un monitoringu⁽¹³⁾ ir saistīta ar stāvokļa raksturojumu, kas ir priekšnoteikums tam, lai novērtētu ietekmes apmērus, taču tās īstenošana nenozīmē laba vides stāvokļa sasniegšanu attiecībā uz šo raksturlielumu.

2.1. Svešo sugu, jo īpaši invazīvo sugu, daudzuma un stāvokļa raksturojums

- Svešo sugu, jo īpaši invazīvo svešo sugu, daudzuma, īslaicīgas sastopamības un teritoriālās izplatības tendences savvaļā, galvenokārt riska zonās, saistībā ar šādu sugu galvenajiem izplatīšanās veidiem un ceļiem (2.1.1.).

2.2. Invazīvo svešo sugu ietekme uz vidi

- Invazīvo svešo sugu un vietējo sugu daudzuma attiecība dažās labi izpētītās taksonomiskajās grupās (piemēram, zivis, makroaļģes, gliemji), kas ļauj novērtēt izmaiņas sugu sastāvā (piemēram, pēc vietējo sugu pārvietošanās uz citurieni) (2.2.1.).
- Ja iespējams, invazīvo svešo sugu ietekme sugu, biotopu un ekosistēmu līmenī (2.2.2.).

3. raksturlielums. Visu komerciāli izmantoto zivju, gliemju un vēžveidīgo populāciju apmēri ir drošās bioloģiskās robežās, un populācijas vecums un izmēra sadalījums liecina par veselīgu krājumu.

Šī iedaļa attiecas uz visiem krājumiem, kam piemēro Regulu (EK) Nr. 199/2008 (Direktīvas 2008/56/EK ģeogrāfiskajā darbības jomā) un citus pienākumus atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai. Attiecībā uz šiem un pārējiem krājumiem piemērošana ir atkarīga no pieejamiem datiem (ņemot vērā Regulā (EK) Nr. 199/2008 paredzētos datu vākšanas noteikumus), kas nosaka, kuri ir vispiemērotākie rādītāji, kas jāizmanto. Attiecībā uz šo raksturlielumu trīs kritēriji, lai novērtētu paveikto virzībā uz labu vides stāvokli, kā arī attiecīgi ar tiem saistītie rādītāji ir šādi:

3.1. Zvejas darbību radītais apdraudējuma līmenis

Galvenais rādītājs. Galvenais rādītājs attiecībā uz zvejas darbību radīto apdraudējuma līmeni ir šāds:

- Zvejas izraisītā zivju mirstība (F) (3.1.1.).

Lai sasniegtu vai saglabātu labu vides stāvokli, F vērtībai jābūt vienādei ar vai mazākai par F_{MSY} jeb līmeni, kas ļauj sasniegt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MSY). Tas nozīmē, ka jauktā dažādu sugu zvejā un tur, kur būtiska nozīme ir ekosistēmu mijiedarbībai, ilgtermiņa pārvaldības plānu dēļ daži krājumi var tikt izmantoti mazāk nekā F_{MSY} līmenī, lai neskartu citu sugu izmantošanu F_{MSY} līmenī⁽¹⁴⁾.

F nosaka, izmantojot attiecīgos analītiskos novērtējumus, kas balstīti uz nozvejas analīzi (tas ir, krājuma samazinājums, tostarp izmetumi un neregistrētā zveja) pēc vecuma vai garuma un papildinformāciju. Ja informācija par krājuma populācijas dinamiku ir nepietiekama, lai veiktu simulācijas, var izmantot zinātnisko atzinumu par F vērtībām, kas saistītas ar ieguves uz vienu papildinājuma vienību (*yield-per-recruit curve* jeb *Y/R*) līkni, kopā ar citu informāciju par iepriekšējām zvejas darbībām vai par līdzīgu krājumu populācijas dinamiku.

⁽¹⁰⁾ Padomes 2007. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 708/2007 par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā (OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Sk. Regulas (EK) Nr. 708/2007 IV pielikumu.

⁽¹²⁾ Sk. 3. un 4. apsvērumu.

⁽¹³⁾ Sk. A daļas 9. punktu.

⁽¹⁴⁾ Paziņojums "Par ilgtspējības īstenošanu ES zivsaimniecības nozarē, izmantojot maksimāli iespējamo ilgtspējīgo daudzumu" (COM(2006) 360 galīgā redakcija).

Papildu rādītāji (ja analītiskie novērtējumi, no kuriem iegūst vērtības attiecībā uz F , nav pieejami):

- Attiecība starp nozveju un biomasas rādītāju (turpmāk nozvejas un biomasas attiecība (3.1.2)).

Tā rādītāja vērtība, kas atspoguļo F_{MSY} , jānosaka ar zinātnisko atzinumu pēc tam, kad veikta novēroto iepriekšējo rādītāja tendenču analīze, izmantojot arī citu informāciju par iepriekšējām zvejas darbībām. Ja ir pieejami uz krājumu atražošanas balstīti novērtējumi, nozvejas un biomasas attiecību, no kuras iegūst MSY , var izmantot par indikatīvu atsauci.

Kā alternatīvu nozvejas un biomasas attiecībai var izstrādāt papildu rādītājus, balstoties uz citiem piemērotiem datiem par zivju mirstību, kas ir atbilstoši pamatoti.

3.2. Krājuma reproduktīvās spējas

Galvenais rādītājs. Galvenais krājuma reproduktīvo spēju rādītājs ir šāds:

- Nārstošā krājuma biomasas (SSB) (3.2.1.).

To nosaka, izmantojot atbilstošus analītiskos novērtējumus, kas balstīti uz nozvejas analīzi pēc vecuma vai garuma un papildinformāciju.

Ja, izmantojot analītisko novērtējumu, iespējams noteikt SSB , standartvērtība, kas atspoguļo pilnīgas reproduktīvās spējas, ir SSB_{MSY} , proti, nārstošā krājuma biomasas, kas sasniegtu MSY pie zvejas izraisītās zivju mirstības, kura vienāda ar F_{MSY} . Novērotās SSB vērtības, kas ir vienādas ar vai lielākas par SSB_{MSY} , tiek uzskatītas par kritērijam atbilstošām.

Vajadzīgi papildu pētījumi saistībā ar to, ka SSB , kas atbilst MSY , var netikt sasniegta visiem krājumiem vienlaicīgi šo rādītāju iespējamās mijiedarbības dēļ.

Ja ar simulācijas modeļiem nav iespējams noteikt uzticamu vērtību attiecībā uz SSB_{MSY} , tad šā kritērija mērķiem izmantotajam atsauci ir SSB_{pa} , kas ir minimālā SSB vērtība, attiecībā uz kuru pastāv liela varbūtība, ka krājums esošajos izmantošanas apstākļos spēj pašatjaunoties.

Papildu rādītāji (ja analītiskie novērtējumi, no kuriem iegūst vērtības attiecībā uz SSB , nav pieejami):

- Biomasas rādītāji (3.2.2.).

Tos var izmantot, ja šādus rādītājus var iegūt par dzimumgatavību sasniegušo populācijas daļu. Šādos gadījumos šādi rādītāji jāizmanto, ja, veicot detalizētu analīzi par iepriekšējām rādītāja tendencēm, ar zinātnisko atzinumu ir iespējams noteikt apvienojumā ar citu informāciju par iepriekšējām zvejas darbībām, ka pastāv liela varbūtība, ka krājums esošajos izmantošanas apstākļos spēj pašatjaunoties.

3.3. Populācijas vecums un sadalījums pēc izmēra

Galvenie rādītāji. Veselīgus krājumus raksturo liels vecu, lielu sugas pārstāvju proporcionālais daudzums. Rādītāji, kas balstīti uz nosacīto daudzumu lielo zivju, ir šādi:

- To zivju proporcionālais daudzums, kuru vidējais izmērs pārsniedz izmēru pirmās dzimumgatavības laikā (3.3.1.).
- Vidējais maksimālais garums visām sugām, kas konstatētas pētniecības kuģu veiktajos pētījumos (3.3.2.).
- 95 % zivju garuma sadalījums, kas novērots pētniecības kuģu veiktajos pētījumos (3.3.3.).

Papildu rādītājs:

- Izmērs pirmās dzimumgatavības laikā, kas var atspoguļot, cik liela ir krājuma izmantošanas radītā nevēlamā ietekme uz gēniem (3.3.4.).

Attiecībā uz šiem diviem rādītāju kopumiem (vecu zivju proporcionālais daudzums un izmērs pirmās dzimumgatavības laikā) ir vajadzīgs ekspertu atzinums, lai noteiktu, vai pastāv liela varbūtība, ka netiks apdraudēta krājumam piemītošā ģenētiskā daudzveidība. Ekspertu atzinums kopā ar citu informāciju par sugas bioloģiju jāsniedz pēc tam, kad veikta ilglaicīgo datu rindu, kas pieejamas saistībā ar rādītāju, analīze.

4. raksturlielums. Visi jūras barošanās tīkla elementi, ciktāl tie zināmi, ir normālā daudzumā, un to dažādība un līmeņi spēj nodrošināt sugu biežu sastopamību ilgtermiņā un saglabāt pilnas to reproduktīvās spējas.

Šis raksturlielums attiecas uz nozīmīgiem funkcionālajiem aspektiem, piemēram, enerģijas plūsmām un barošanās tīklu struktūru (izmērs un daudzums). Šajā posmā ir vajadzīgi papildu zinātniskie un tehniskie pierādījumi turpmākai kritēriju un potenciāli noderīgu rādītāju izstrādei, lai analizētu mijiedarbību barošanās tīklā ⁽¹⁵⁾.

4.1. Galveno trofisko grupu vai sugu produktivitāte (atražošanās uz vienu biomasas vienību)

Lai analizētu enerģijas plūsmas barošanās tīklos, ir jāturpina atbilstošu rādītāju izstrāde, lai novērtētu galvenos plēsējaupura procesus, kas atspoguļo to elementu dzīvotspēju ilgtermiņā, kas ir tajā barošanās tīkla daļā, kurā tie dzīvo, un jābalstās uz pieredzi, kas gūta dažos apakšreģionos, izraugoties atbilstošas sugas (piemēram, zīdītājus, jūras putņus).

- Dati par galvenajām plēsēju sugām, izmantojot rādītāju par to atražošanas uz vienu biomasas vienību (produktivitāte) (4.1.1.).

4.2. Izraudzīto sugu proporcionālais daudzums barošanās tīkla augšgalā

Lai analizētu barošanās tīkla struktūru, elementu izmēru un daudzumu, jānovērtē izraudzīto sugu proporcionālais daudzums barošanās tīkla augšgalā. Jāturpina rādītāju izstrāde, balstoties uz pieredzi par dažiem apakšreģioniem. Dati par lielām zivīm ir pieejami no zivju pētnieciskajām uzskaitēm.

- Lielas zivis (pēc svara) (4.2.1.).

4.3. Galveno trofisko grupu vai sugu daudzums/sadalījums

- Funkcionāli nozīmīgu izraudzīto grupu/sugu daudzuma tendences (4.3.1.).

Ir jāidentificē populācijas stāvokļa izmaiņas, kas var ietekmēt barošanās tīkla struktūru. Turpmāk jāprecizē detalizēti rādītāji, ņemot vērā to nozīmīgumu attiecībā uz barošanās tīklu, pamatojoties uz piemērotām grupām/sugām reģionā, apakšreģionā vai apakšrajonā, tostarp attiecīgā gadījumā:

- grupas, kas ātri nomainās (piemēram, fitoplanktons, zooplanktons, medūzas, divvāku gliemji, pelaģiskās zivis ar īsu dzīves ilgumu), kuras ātri reaģēs uz ekosistēmas izmaiņām un ir noderīgas kā agrīns brīdināšanas rādītājs,
- grupas/sugas, uz kurām vērstas cilvēka darbības vai kuras šīs darbības ietekmē netieši (jo īpaši piezveja un izmetumi),
- grupas/sugas, kas definē biotopu,
- grupas/sugas barošanās tīkla augšgalā,
- tālu migrējošās anadromās un katadromās sugas,
- grupas/sugas, kas ir cieši saistītas ar konkrētām grupām/sugām citā trofiskajā līmenī.

5. raksturlielums. Cilvēka darbību rezultātā izraisītā eitrofikācija ir samazināta līdz minimumam, jo īpaši tās nelabvēlīgā ietekme, piemēram, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, ekosistēmu degradācija, kaitīga aļģu ziedēšana un skābekļa trūkums zemākajos ūdens slāņos.

Eitrofikācijas novērtēšanā jūras ūdeņos jāņem vērā novērtējums attiecībā uz piekrastes un pārejas ūdeņiem atbilstīgi Direktīvai 2000/60/EK (V pielikuma 1.2.3. un 1.2.4. punkts) un saistītajām pamatnostādnēm ⁽¹⁶⁾ tādā veidā, kas nodrošina salīdzināmību, ņemot vērā arī reģionālo jūras konvenciju ietvaros gūto informāciju un zināšanas un izstrādātās pieejas. Pamatojoties uz pārbaudes procedūru kā sākotnējā novērtējuma daļu, var būt jāņem vērā uz risku balstītie apsvērumi, lai reāli novērtētu eitrofikāciju ⁽¹⁷⁾. Novērtējumā jāapkopo informācija par barības vielu koncentrāciju un par ekoloģiskā ziņā būtiskās primārās un sekundārās ietekmes veidiem ⁽¹⁸⁾, ņemot vērā attiecīgās laika skalas. Ņemot vērā to, ka barības vielu koncentrācija ir saistīta ar barības vielu daudzumu, kas no upēm nonāk sateces baseinā, īpaša nozīme ir sadarbībai ar dalībvalstīm, kurām ir tikai sauszemes robeža, izmantojot iedibinātas sadarbības struktūras saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 6. panta 2. punkta trešo daļu.

⁽¹⁵⁾ Sk. 3. un 4. apsvērumu.

⁽¹⁶⁾ *Guidance Document on the Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies* (Pamatnostādnes par eitrofikācijas novērtējumu Eiropas ūdens politikas kontekstā), Dokuments Nr. 23. Eiropas Komisija (2009. gads). Sk. <http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library>

⁽¹⁷⁾ Sk. A daļas 3.–6. punktu.

⁽¹⁸⁾ Sk. A daļas 7. punktu.

5.1. Barības vielu daudzums

- Barības vielu koncentrācija vertikālajā ūdens slānī (5.1.1.).
- Vajadzības gadījumā – barības vielu (silīcijs, slāpeklis un fosfors) daudzuma attiecība (5.1.2.).

5.2. Barības vielu pieauguma tiešā ietekme

- Hlorofila koncentrācija ūdens slānī (5.2.1.).
- Vajadzības gadījumā – ūdens caurredzamība saistībā ar palielinātu suspendēto aļģu daudzumu (5.2.2.).
- Liels daudzums pielāgoties spējīgu makroaļģu (5.2.3.).
- Cilvēka darbību izraisītās izmaiņas floras sugu sastāvā, piemēram, kramaļģu un vacaiņu daudzuma attiecība, pāreja no bentiskajām uz pelāģiskajām sugām, kā arī traucējošo/toksisko aļģu (piemēram, cianobaktēriju) ziedēšana (5.2.4.).

5.3. Barības vielu pieauguma netiešā ietekme

- Liels daudzums daudzgadīgu jūras aļģu un jūraszāļu (piemēram, brūnaļģu, parasto jūraszāļu un posidoniju), ko nelabvēlīgi ietekmē ūdens caurredzamības samazināšanās (5.3.1.).
- Ūdenī izšķīdušā skābekļa daudzums, proti, izmaiņas, kas radušās pastiprinātas organisko vielu sadalīšanās dēļ, un attiecīgās zonas apmērs (5.3.2.).

6. raksturlielums.

Jūras dibena viendabības pakāpe nodrošina, ka ir saglabāta ekosistēmu struktūra un funkcijas un nav nelabvēlīgas ietekmes jo īpaši uz bentiskajām ekosistēmām.

Mērķis ir panākt, lai cilvēka radītais jūras dibena apdraudējums neietekmētu ekosistēmas elementu spējas saglabāt to dabisko daudzveidību, produktivitāti un dinamiskos ekoloģiskos procesus, ņemot vērā ekosistēmas pretestības spējas. Šā raksturlieluma novērtēšana var būt īpaši sarežģīta, ņemot vērā dažu bentisko sugu daudzveidīgās īpašības un cilvēka darbību radīto apdraudējumu. Novērtēšana un monitorings jāveic pēc bioloģiskās daudzveidības iezīmju ietekmējuma un apdraudējuma un cilvēka radītā apdraudējuma sākotnējās noteikšanas, kā arī jāapvieno mazākā mērogā iegūti novērtējuma rezultāti, vajadzības gadījumā aptverot apakšreģionu, apakšreģionu vai reģionu ⁽¹⁹⁾.

6.1. Fiziskais kaitējums, ņemot vērā substrāta īpašības

Galveno problēmu pārvaldības jomā rada cilvēka darbību lielā ietekme uz jūras dibena substrātu, kas ir bentisko sugu biotops. No substrāta veidiem biogēnie substrāti, kas visjutīgāk reaģē uz fizisku traucējumu, nodrošina virkni funkciju, kas ir bentisko sugu biotopu un sabiedrību pamatā.

- Attiecīgā biogēnā substrāta veids, daudzums un teritoriālā platība (6.1.1.).
- Jūras dibena platība, kuru būtiski nelabvēlīgi ietekmējušas cilvēka darbības attiecībā uz dažādiem substrāta veidiem (6.1.2.).

6.2. Bentiskās sabiedrības stāvoklis

Bentiskās sabiedrības īpašības, piemēram, sugu sastāvs, sastāvs izmēra ziņā un funkcionālās īpašības, sniedz būtiskas norādes par ekosistēmas spējām labi funkcionēt. Informāciju par sabiedrību struktūru un dinamiku attiecīgā gadījumā iegūst, nosakot sugu daudzveidību, produktivitāti (daudzums vai biomasa), taksonu izturību vai jutīgumu un taksocēno pārsvaru un sabiedrības sastāvu izmēra ziņā, ko atspoguļo mazu un lielu īpatņu proporcionālais daudzums.

- Īpaši jutīgu un/vai izturīgu sugu klātbūtne (6.2.1.).
- Multimetriskie indeksi, ar kuriem novērtē bentiskās sabiedrības stāvokli un funkcionalitāti, piemēram, sugu daudzveidību un bagātīgumu, pielāgoties spējīgo un jutīgo sugu proporcionālo daudzumu (6.2.2.).
- Biomases proporcionālais daudzums vai tādu īpatņu skaits makrobentosā, kuri pārsniedz konkrētu garumu/izmēru (6.2.3.).
- Bentiskās sabiedrības izmēra spektru raksturojošie parametri (forma, slīpums un šķērsošanas punkts) (6.2.4.).

7. raksturlielums.

Pastāvīgas hidrogrāfisko apstākļu izmaiņas nerada nelabvēlīgu ietekmi uz jūras ekosistēmām.

⁽¹⁹⁾ Sk. A daļas 3.–6. punktu.

Cilvēka darbību rezultātā izraisītās hidrogrāfisko apstākļu pastāvīgās izmaiņas var būt, piemēram, izmaiņas plūdmaiņu režīmā, sanešu un saldūdens plūsmā, straumes vai viļņu kustība, tāpēc Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma 1. tabulā grozītas fiziskās un ķīmiskās īpašības. Šādas izmaiņas var būt īpaši nozīmīgas, ja tās var ietekmēt jūras ekosistēmas lielākā mērogā, un to novērtējums var sniegt agrīnu brīdinājumu par varbūtējo ietekmi uz ekosistēmu. Attiecībā uz piekrastes ūdeņiem Direktīvā 2000/60/EK noteikti hidromorfoloģiskie mērķi, kuri jāīsteno, izmantojot pasākumus upju baseinu apsaimniekošanas plānu kontekstā. Pieeja, saskaņā ar kuru katru gadījumu izskata atsevišķi, ir vajadzīga, lai novērtētu darbību ietekmi. Instrumenti, piemēram, ietekmes uz vidi novērtējums, stratēģiskais vides novērtējums un jūras teritoriālā plānošana, var palīdzēt novērtēt šādu darbību radītās ietekmes apjomu un kumulatīvos aspektus. Tomēr ir svarīgi nodrošināt, lai šādi instrumenti sniegtu atbilstošus elementus varbūtējās ietekmes uz jūras vidi, tostarp pārrobežu apsvērumu, novērtēšanai.

7.1. Pastāvīgo izmaiņu teritoriālais raksturojums

- Zonas platība, kuru ietekmē pastāvīgas izmaiņas (7.1.1.).

7.2. Pastāvīgu hidrogrāfisko izmaiņu ietekme

- To biotopu teritoriālais apmērs, kurus ietekmē pastāvīgas izmaiņas (7.2.1.).
- Izmaiņas biotopos, jo īpaši to nodrošinātās funkcijās (piemēram, nārstošanas, vairošanās un barošanās zonas un zivju, putnu un zīdītāju migrācijas ceļi), ko izraisa mainījušies hidrogrāfiskie apstākļi (7.2.2.).

8. raksturlielums. Piesārņotāju koncentrācijas pakāpe ir tāda, ka piesārņojums nerada nelabvēlīgu ietekmi.

Jānovērtē piesārņotāju koncentrācija jūras vidē un to ietekme, ņemot vērā ekosistēmas ietekmējumu un apdraudējumu ⁽²⁰⁾. Jāņem vērā attiecīgie Direktīvas 2000/60/EK noteikumi par teritoriālajiem un/vai piekrastes ūdeņiem, lai nodrošinātu pareizu divu tiesisko pamatu īstenošanas koordināciju, ņemot vērā arī reģionālo jūras konvenciju ietvaros gūto informāciju un zināšanas un izstrādātās pieejas. Dalībvalstīm jāņem vērā vielas vai vielu grupas, kuras attiecībā uz jūras vidi:

- i) pārsniedz attiecīgos vides kvalitātes standartus, kuri noteikti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 35. punktu un V pielikumu, piekrastes vai teritoriālajos ūdeņos, kas atrodas blakus jūras reģionam vai apakšreģionam neatkarīgi no tā, vai tas ir ūdens, saneši un biota; un/vai
- ii) uzskaitītas kā prioritārās vielas Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā un turpmāk regulētas ar Direktīvu 2008/105/EK un kuras iepludina attiecīgajā jūras reģionā, apakšreģionā vai apakšrajonā; un/vai
- iii) ir piesārņotāji un to kopējā izdalīšanās (tostarp zudumi, izplūdes vai emisijas) saistībā ar iepriekšējo vai tagadējo piesārņojumu var būtiski apdraudēt jūras vidi attiecīgajā jūras reģionā, apakšreģionā vai apakšrajonā, tostarp kā akūta piesārņojuma sekas pēc negadījuma, kurā konstatētas bīstamas vai kaitīgas vielas.

Sasniedzumus virzībā uz labu vides stāvokli nosaka tas, vai piesārņojums tiek pakāpeniski samazināts, proti, ka piesārņotāju daudzums jūras vidē un to bioloģiskā ietekme tiek saglabāta pieņemamās robežās, lai nodrošinātu, ka jūras vide nav būtiski ietekmēta vai apdraudēta.

8.1. Piesārņotāju koncentrācija

- Iepriekš minēto piesārņotāju koncentrācija, kas noteikta attiecīgajā matricā (piemēram, biota, saneši un ūdens) tādā veidā, kas nodrošina salīdzināmību ar novērtējumiem atbilstīgi Direktīvai 2000/60/EK (8.1.1.).

8.2. Piesārņotāju ietekme

- Piesārņojuma līmeņa ietekme uz attiecīgajiem ekosistēmas elementiem, ņemot vērā izraudzītos bioloģiskos procesus un taksonomiskās grupas, kad noteikta saistība starp cēloni un ietekmi un jāveic tās monitorings (8.2.1.).
- Būtiska akūta piesārņojuma gadījumu biežums, izcelsme (ja iespējams) un apmērs (piemēram, naftas un naftas produktu plankumi) un to ietekme uz biotu, kuru fiziski ietekmējis šis piesārņojums (8.2.2.).

9. raksturlielums. Piesārņotāju daudzums zivīs un citos jūras organismos, kas paredzēti patēriņam pārtikā, nepārsniedz līmeņus, kas noteikti Kopienas tiesību aktos vai citos attiecīgajos standartos.

⁽²⁰⁾ Sk. A daļas 3. un 4. punktu.

Dažādos reģionos vai apakšreģionos dalībvalstīm jānovēro zivju, vēzveidīgo, gliemju un adatādaņu ēdamajās daļās (attiecīgi muskuļos, aknās, ikros, miesā, mīkstajās daļās), kā arī jūras aļģēs, kas iegūtas savvaļā, iespējamā to vielu klātbūtne, kuru maksimālie koncentrācijas līmeņi ir noteikti Eiropas, reģionālā vai valsts līmenī attiecībā uz produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā.

9.1. Piesārņotāju līmeņi, skaits un biežums

- Konstatēto piesārņotāju faktiskie līmeņi un to piesārņotāju skaits, kas ir pārsnieguši maksimālo reglamentēto koncentrācijas līmeni (9.1.1.).
- Reglamentēto līmeņu pārsniegšanas biežums (9.1.2.).

10. raksturlielums. Jūrā izmesto atkritumu īpašības un daudzums nekaitē piekrastes un jūras videi.

Atkritumu sadalījums ir ļoti mainīgs, un tas jāņem vērā monitoringa programmās. Ir jāidentificē darbība, ar kuru atkritumi ir saistīti, tostarp, ja iespējams, tās izcelsme. Joprojām jāturpina vairāku rādītāju izstrāde, jo īpaši to rādītāju, kas saistīti ar bioloģisko ietekmi un mikrodaļiņām, kā arī jāuzlabo to varbūtējā toksiskuma novērtēšana ⁽²¹⁾.

10.1. Atkritumu īpašības jūras un piekrastes vidē

- Tendences attiecībā uz atkritumu daudzumu, kas izskalojas krastā un/vai uzkrājas piekrastē, tostarp atkritumu sastāva, teritoriālā sadalījuma un, ja iespējams, izcelsmes avota analīze (10.1.1.).
- Tendences attiecībā uz atkritumu daudzumu vertikālajā ūdens slānī (tostarp to atkritumu, kas atrodas uz ūdens virsmas) un jūras dibenā, tostarp atkritumu sastāva, teritoriālā sadalījuma un, ja iespējams, izcelsmes avota analīze (10.1.2.).
- Tendences attiecībā uz mikrodaļiņu (jo īpaši mikroplastikāta) daudzumu, sadalījumu un, ja iespējams, sastāvu (10.1.3.).

10.2. Atkritumu ietekme uz jūras dzīvajiem organismiem

- Tendences attiecībā uz jūras dzīvnieku apēsto atkritumu daudzumu un sastāvu (piemēram, kuņģa satura analīze) (10.2.1.).

Jāturpina šā rādītāja izstrāde, balstoties uz pieredzi, kas gūta dažos apakšreģionos (piemēram, Ziemeļjūrā), pielāgojot to citiem reģioniem.

11. raksturlielums. Enerģijas ievades, tostarp zemūdens trokšņa, pakāpe nerada nelabvēlīgu ietekmi uz jūras vidi.

Kopā ar zemūdens troksni, atsaucies uz kuru caurvij Direktīvu 2008/56/EK, arī citi enerģijas veidi spēj ietekmēt jūras ekosistēmu elementus, piemēram, siltumenerģija, elektromagnētiskie lauki un gaisma. Joprojām nepietiek zinātnisko un tehnisko datu, lai pamatotu turpmāku ar šo raksturlielumu ⁽²²⁾ saistītu kritēriju izstrādi, tostarp saistībā ar enerģijas ievadišanas radīto ietekmi uz jūras dzīvajiem organismiem, attiecīgajiem trokšņa un frekvenču līmeņiem (kas attiecīgā gadījumā var būt jāpielāgo, piemērojot reģionālās sadarbības pienākumu). Pašreizējā posmā galvenie virzieni zemūdens trokšņa noteikšanai ir identificēti kā galvenā prioritāte attiecībā uz novērtēšanu un monitoringu ⁽²³⁾, un tie ir jāpilnveido, tostarp saistībā ar kartēšanu. Antropogēnās skaņas var būt īslaicīgas (piemēram, impulsīvas, kā seismiskajos pētījumos un vēja spēkstaciju un platformu pāļu dzišanā, kā arī eksplozijās) vai ilgstošas (piemēram, nepārtrauktas, kā bagarēšana, kuģu satiksme un ergoiekārtu darbība), dažādos veidos ietekmējot organismus. Vairumu komerciālo darbību, kuras saistītas ar augstu trokšņa līmeni, kas ietekmē nosacīti plašas teritorijas, veic reglamentētos apstākļos, un to veikšanai vajadzīga atļauja. Tas sniedz iespēju koordinēt saskaņotas prasības šādu skaņu, impulsīvu skaņu mērīšanai.

11.1. Skaņu, zemas un vidējas frekvences skaņu izplatība laikā un telpā

- Dienu proporcionālais daudzums un to sadalījums kalendārajā gadā, noteiktas platības zonās, kā arī teritoriālais sadalījums, kurā antropogēnie skaņas avoti pārsniedz līmeņus, kas varētu būtiski ietekmēt jūras dzīvniekus un ko mēra kā skaņas iedarbības līmeni (dB re 1 μ Pa²-s) vai kā augstāko skaņas spiediena līmeni (dB re 1 μ Pa_{peak}) vienā metrā un nosaka 10 Hz līdz 10 kHz frekvenču joslā (11.1.1.).

11.2. Nepārtraukta zemas frekvences skaņa

- Tendences attiecībā uz vides trokšņa līmeni 1/3 oktāvu frekvenču joslas 63 un 125 Hz (centrālās frekvences) diapazonā (re 1 μ Pa RMS; vidējais trokšņa līmenis šajās oktāvu joslās gada laikā), ko mēra novērošanas stacijas, un/vai vajadzības gadījumā izmantojot modeļus (11.2.1.).

⁽²¹⁾ Sk. 3 un 4. apsvērumu.

⁽²²⁾ Sk. 3 un 4. apsvērumu.

⁽²³⁾ Sk. A daļas 9. punktu.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV